

ภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ ของสำนักพิมพ์ไลต์ ออฟ เลิฟ

ปิยะธิดา เกตุชาติ¹ และ วรรณพร พงษ์พิง²

^{1,2}สาขาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์

^{1,2}มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพแทนของผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ ที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ไลต์ ออฟ เลิฟ จำนวน 10 เรื่อง โดยใช้แนวคิดเรื่องภาพแทน ศาสตร์แห่งเรื่องเล่า และสตรีนิยม ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นภาพแทนของผู้หญิงที่มีสถานะเป็นวัตถุทางเพศ ผู้ให้กำเนิดทายาท และภรรยาของตัวละครเอกฝ่ายชาย บทบทยังกล่าวนำเสนอผ่านการผสมผสานโครงเรื่องแบบรักพาฝันเข้ากับฉากเชิงสังวาส การนำเสนอลักษณะตัวละครแบบอุดมคติ ด้านรูปลักษณ์ สถานภาพทางสังคม และค่านิยม การตั้งชื่อเรื่องและชื่อตัวละครฝ่ายชายที่กำหนดบทบาทตัวละครฝ่ายหญิง การตั้งชื่อตัวละครฝ่ายหญิงในเชิงสัญลักษณ์ที่สะท้อนค่านิยมแบบจารีต และการรื้อจินตนาการผู้อ่านด้วยองค์ประกอบของเรื่องที่ขัดแย้งกันได้แก่ ความแตกต่างด้านเชื้อชาติ อุปนิสัย และสถานภาพทางสังคม ตลอดจนการนำเสนอรูปแบบความรักแบบสุขนานุกรมผสมผสานกับพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศของตัวละคร การนำเสนอภาพแทนดังกล่าว สะท้อนวิธีคิดแบบปิตาธิปไตย ที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์วรรณกรรมของนักประพันธ์หญิงของไทย

คำสำคัญ ; ภาพแทน, วรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่, ปิตาธิปไตย

The Representation of Women in Young Adult Romantic Literature Produced by Light of Love Publisher

Piyathida ketchart¹ and Vannaporn Phongpheng²

^{1,2}Thai program, Faculty of Liberal Arts

^{1,2}Mahidol University

Abstract

This article aims to analyze the representation of women in young adult romantic literature produced by Light of Love publisher from 10 issues by applying the concept of representation, story-telling techniques and feminism. It finds that female protagonist is represented as sex object, mother and wife for male protagonist. Such roles are represented from following components; romantic plot and erotic scene, idealization of characters in terms of figure, social status and value, emphasizing female roles as objectiveness through novel titles and male protagonist name, showing traditional Thai virtues from female names, fantasizing readers imagine from opposite and differences of nationality, characteristics of habits and status of male and female characters, and contrasting of romantic plot and sexual harassment scene. Such representation reflects to the influence of patriarchy system on Thai female writer creation.

Keywords ; Representation, Young adult romantic literature, Patriarchy

บทนำ

วรรณกรรมแนวพาฝันเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านในประเทศไทยมาตั้งแต่ต้นปีพ.ศ. 2500 ลักษณะเนื้อหาหมิ่นนำเสนอเรื่องรักหวานซึ่งตรงใจการฝ่าฟันอุปสรรคจากความต่างของฐานะ และความสุขสมหวังในตอนท้าย (นพพร, 2552) วรรณกรรมแนวพาฝันของไทยเรื่องแรกที่รู้จักกันแพร่หลายนั้นได้รับอิทธิพลจากตะวันตก จากนั้นจึงมีการแปลเรื่องอื่นๆ ตามมาอีกจำนวนมาก จนกลายเป็นนวนิยายกระแสหลักของนวนิยายยอดนิยมนับตั้งแต่ประเทศไทยได้รับอิทธิพลด้านการเขียนจากตะวันตก (สิรินทร์, 2557) วรรณกรรมประเภทนี้มีพัฒนาการตามยุคสมัยทั้งรูปแบบการนำเสนอและแนวเรื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมไทยยกตัวอย่างเช่นการผสมผสานแนวคิดเรื่องปัญหาสังคมหรือปัญหาทางการเมือง เข้ากับการฝ่าฟันอุปสรรคระหว่างชายหญิงต่างชนชั้นในเรื่อง เสราดาร์ล ของกึ่งฉัตร เป็นต้น (เรื่องเดียวกัน, 2557:4) ประเทศไทยไม่เพียงแต่ได้รับอิทธิพลด้านรูปแบบของวรรณกรรมดังกล่าวมาจากตะวันตกเพียงเท่านั้น แต่ยังได้รับอิทธิพลการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงบนพื้นฐานเรื่องความรักและกามารมณ์อย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในบริบทการสร้างและเสพวรรณกรรมของไทย นอกจากวรรณกรรมแนวพาฝัน หรือ “รักโรแมนติก” ดังกล่าวแล้ว ยังมีวรรณกรรมแนววิจิตรกามาหรือ “อีโรติก” (พิราวรรณ, 2550) ที่หมิ่นนำเสนอประเด็นดังกล่าวเป็นสำคัญ

ในปัจจุบันมีวรรณกรรมอีกประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในกลุ่มผู้อ่านหญิง โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนปลายหรือ “ผู้ใหญ่ตอนต้น” แม้ราคาของหนังสือจะค่อนข้างสูงคืออยู่ระหว่าง 250-300 บาท และหลายสำนักพิมพ์ต้องปิดตัวลงเพราะผู้อ่านสนใจอ่านหนังสือตีพิมพ์รวมเล่มน้อยลง แต่วรรณกรรมกลุ่มนี้กลับขายดีเป็นที่ต้องการอย่างต่อเนื่อง สำนักพิมพ์ไต์ ออฟ เลิฟ ผลิตรายการดังกล่าวโดยสร้างแนวเรื่องสอดคล้องกับวรรณกรรม “รักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่” (Young Adult Romantic Literature) ซึ่งมีแพร่หลายในต่างประเทศด้วยเช่นกัน ข้อสังเกตเบื้องต้นพบว่า นักประพันธ์หญิง หรือการเลือกใช้นามปากกาที่สื่อความเป็นผู้หญิงของสำนักพิมพ์นี้ ยังคงหมิ่นนำเสนอโครงเรื่องและฉากความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ตามแบบฉบับของวรรณกรรมแนวพาฝัน ผสมผสานกับแนววิจิตรกามาในสมัยก่อนหน้าและร่วมสมัยเดียวกันของไทย (สุพิชรินทร์, 2556)

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการสร้างภาพแทน (Representation) ของผู้หญิงในวรรณกรรมชุดนี้ เพื่อชี้ให้เห็นว่า ในบริบทการสร้างและเสพวรรณกรรมไทย นักประพันธ์มีวิธีการสร้างสรรค์ และนำเสนอเนื้อหาอย่างไรให้เป็นที่ยินยอมของผู้อ่าน กระบวนการสร้างสรรค์ดังกล่าว ยังสะท้อนให้เห็น รสนิยมและความต้องการของผู้อ่านหญิงวัยรุ่นตอนปลาย ที่มีต่อการ ลือสารประเด็นความรักและความสัมพันธ์ระหว่างเพศผ่านวรรณกรรมร่วมสมัยของไทย

วิธีการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้คัดเลือกวรรณกรรมจำนวน 10 เรื่อง จากนักเขียนที่ได้รับ ความนิยมในกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นหญิงตอนปลาย ได้แก่

1. เกมล่าวิวาทหาม ของ กานต์มณี พ.ศ. 2559
2. เดือนรักจอมมาร ของ สุนิตย์ พ.ศ. 2559
3. เมียเก็บจอมอหังการ ของ กัณท์กนิษฐ์ พ.ศ. 2559 (พิมพ์ครั้งที่ 2)
4. วิวาทหามเศรษฐีจอมสลัดเดือน ของ แก้วชวลา พ.ศ. 2559 (พิมพ์ครั้งที่ 3)
5. ยั่วรักอสุรร้าย ของ อัยย์ญาติดา พ.ศ. 2559
6. รักสะท้านทรวงเพลย์บอย ของ ศุภมาลย์ พ.ศ. 2559
7. ลิขสิทธิ์รักมาเฟีย ของ ญาสุมินทร์ พ.ศ. 2559
8. สามีพันล้าน ของ สิริสา พ.ศ. 2559 (พิมพ์ครั้งที่ 3)
9. ร้อนรักเหยี่ยวทะเลทราย ของ พรรณนารา พ.ศ. 2560 (พิมพ์ครั้งที่ 3)
10. มาเฟียพันเล่ห์ ของ นุ่มแก้ว พ.ศ. 2560

จากนั้นจึงประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีเรื่อง ภาพแทน (Representation) ศาสตร์แห่งเรื่องเล่า (Narratology) และสตรีนิยม (Feminism) เพื่อวิเคราะห์การสร้าง ภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมกลุ่มนี้ ดังความสรุปต่อไปนี้

แนวคิดเรื่องภาพแทน (Representation) เป็นแนวคิดที่มุ่งศึกษากระบวนการ ประกอบสร้าง (Construct) ภาพตัวแทนของคนในสังคมที่สัมพันธ์กับเพศ เชื้อชาติ ชนชั้น ผ่านตัวบทวรรณกรรม ยกตัวอย่างเช่น กลวิธีการสร้างบุคลิกภาพแบบฉบับ หรือ ภาพเหมารวม ซึ่งฮอลล์ ได้นิยามไว้ว่า “หมายถึงการเลือกดึงเอาคุณสมบัติบางสิ่งบางอย่างที่เด่นชัด

มีชีวิตชีวา เข้าใจง่าย เป็นที่รับรู้ทั่วไป และ ลดทอนอัตลักษณ์บุคคลลงไปเป็นคุณสมบัติไม่ก่อย่างเหล่านั้น” (Hall, อ้างใน อภิญา, 2543)

ส่วน ศาสตร์แห่งเรื่องเล่า (Narratology) นั้น เจอรัลด์ พรินซ์ (Gerald Prince) นักวรรณกรรมศึกษาได้นิยามความหมายไว้ว่า ศาสตร์นี้เป็นศาสตร์ที่ศึกษารูปแบบและการทำงานของเรื่องเล่า อีกทั้งมุ่งค้นหากฎเกณฑ์ที่ควบคุมการเล่าเรื่อง (Prince, 1987) ศาสตร์แห่งเรื่องเล่าให้ความสำคัญเกี่ยวกับแนวเรื่อง เช่น เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ เรื่องปัญหาชีวิต หรือเรื่องลึกลับมหัศจรรย์ ฯลฯ เพราะแต่ละแนวต่างมีชนบทที่ไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น การให้ความสำคัญกับรายละเอียดบางประเภทที่แตกต่างกันไปในแต่ละแนว ดังเช่น รูปโฉมของตัวละครเอกจะมีความสำคัญต่อการนำเสนอเนื้อหาเรื่องแนวรักพาฝันมากกว่าในแนวนั้น เป็นต้น ศาสตร์นี้จะมุ่งทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการเล่าเรื่อง เช่น การเล่าแบบสลับเป็น การบอกให้ทราบอย่างสรุปรวดเร็ว การเล่าแบบละเอียด เป็นการเล่าเรื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไปเสมือนว่าเหตุการณ์นั้นอยู่ตรงหน้า การเล่าผ่านมุมมองของผู้เล่าที่สามารถหยั่งรู้และเข้าใจทุกเหตุการณ์ได้อย่างกว้างขวาง หรือเป็นการเล่าเรื่องแบบมุมมองจำกัด เนื่องจากมุมมองมีผลต่อคุณสมบัติของสิ่งที่ศึกษา (เรื่องเดียวกัน: 23-24)

สำหรับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีนิยม (Feminism) ที่สัมพันธ์กับการศึกษาวรรณกรรมนั้น แสดงให้เห็นว่า วรรณกรรมประเภทนี้สะท้อนอิทธิพลของสังคมแบบปิตาธิปไตย ที่สร้างให้ผู้หญิงมีสถานภาพเป็นวัตถุทางเพศที่ด้อยกว่าผู้ชายในหลายมิติ (สุพัชรินทร์, 2556) การนำทฤษฎีสตรีนิยมมาใช้ในการวิเคราะห์วรรณกรรมนั้น กาญจนา แก้วเทพ (2535 ก : 15-19) กล่าวถึงการวิจารณ์สตรีนิยมในวรรณกรรมว่าควรพิจารณา 2 ประเด็น ได้แก่ ชะตากรรมของตัวละครหญิง และความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง เนื่องจากผู้หญิงเป็นหัวใจสำคัญของการทำความเข้าใจแนวคิดสตรีนิยม ดังนั้น ตัวละครหญิงจึงต้องเป็นแกนหลักของการวิจารณ์ตามกรอบคิดที่ว่า ความเป็นผู้หญิงถูกสร้างขึ้นภายใต้เงื่อนไขทางสังคม ดังนั้น จึงต้องวิเคราะห์ชะตากรรมของผู้หญิง ที่สัมพันธ์กับบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม ซึ่งปรากฏในวรรณกรรมเรื่องนั้น (เปรมกมล, 2547) เมื่อวิเคราะห์การนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในกลุ่มข้อมูลทั้ง 10 เรื่องตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวแล้ว จึงจะสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษาเป็นลำดับต่อไป

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การนำเสนอภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้หญิง จำนวน 10 เรื่อง พบว่า นักประพันธ์หญิงมีวิธีเลือกใช้องค์ประกอบของเรื่องหลายอย่างเพื่อนำเสนอภาพแทนของผู้หญิง ดังนี้

1. การผสมผสานโครงเรื่องแบบพาฝันเข้ากับฉากเซ็กซี่

การศึกษาพบว่า ผู้ประพันธ์เลือกใช้โครงเรื่องแบบเดียวกันวรรณกรรมแนวพาฝันแต่ผสมผสานจากความสัมพันธ์เซ็กซี่ (Erotic Scene) เป็นระยะจำนวนมาก ผ่านการเล่าเรื่องแบบมุมมองจำกัด โครงเรื่องมีปมขัดแย้งสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ตัวละครหญิงตกเป็นฝ่ายถูกกระทำ และตัวละครทั้งสองฝ่ายคลี่คลายปัญหาและรักกัน ในตอนจบ การดำเนินเรื่องดังกล่าวอาศัยพฤติกรรมตัวละครที่มีลักษณะแบบเดียวกัน กล่าวคือ พระเอกมีลักษณะพฤติกรรมเหมือนตัวร้าย ที่สร้างปมปัญหาด้วยวิธีการรุนแรง และใช้เล่ห์เหลี่ยม ความขัดแย้งอันนำไปสู่ปัญหาชีวิตของตัวละครเอกฝ่ายหญิง เกิดจาก “ปัญหา” ของด้านการเงิน และการรู้ไม่เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมของฝ่ายชาย การคลี่คลายปมปัญหาเกิดจาก “การตกหลุมรัก” อีกครั้งระหว่างตัวละครเอก และการให้อภัยของนางเอก จุดเปลี่ยนสำคัญทั้ง 2 ส่วนดังกล่าว สะท้อนกระบวนการวิพากษ์วิจารณ์ผู้หญิงที่ปฏิบัติตนตามขนบจารีตได้อย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะประเด็นเรื่อง ลักษณะธรรมชาติของผู้หญิงที่มีอารมณ์ความรู้สึกอ่อนไหวถือเป็นข้อด้อยสำคัญในชีวิต และกรอบจารีตและศีลธรรมที่มีพุทธศาสนาเป็นตัวกำกับ กลับส่งผลให้ผู้หญิงถูกผู้ชายเอาเปรียบ นอกจากธรรมชาติและการกำหนดคุณค่าของสังคมจะมีผลต่อ “ปัญหา” ในชีวิตของผู้หญิงแล้ว ความงามของรูปลักษณ์ที่มาพร้อมกับข้อด้อยทาง “ปัญญา” และ “อารมณ์” ในบริบทนี้ ก็เป็นส่วนเสริมสำคัญที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในมิติความสัมพันธ์อันเกิดจากความรักและกามารมณ์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ลักษณะปมขัดแย้งและการคลี่คลายปมขัดแย้ง

ชื่อเรื่อง	พระเอก	นางเอก	ปมความขัดแย้ง	การคลี่คลายปมขัดแย้ง
1. เกมล่าวิวาห์หวิว	โรเรนโซ่ ลาซิโอ การ์เซีย	ทรรศิการ์	โรเรนโซ่ วางแผนหลอกล่อให้ทรรศิการ์เป็นแม่ผู้บุญ	โรเรนโซ่ตกหลุมรักทรรศิการ์และต้องการแต่งงานกับเธอ
2. เดือนรักจอมมาร	แมกซิมัส	รัตเกล้า	แมกซิมัสใช้ชั้นเชิงทางธุรกิจเปลี่ยนตัวเองเป็นเจ้านี่เพื่อให้รัตเกล้าจดทะเบียนสมรสชั่วคราว	ทั้งคู่ตกหลุมรักหลังจากใช้ชีวิตร่วมกัน ปัญหาทุกอย่างจึงจบลง
3. เมียเก็บจอมอหังการ	ตาม อันธว แอนเดอสัน	แก้มหอม ธีราโรธ	แก้มหอมต้องเป็น “นางบำเรอ” เพราะใช้หนี้แทนครอบครัว	ตามตกหลุมรักแก้มหอม โดยไม่รู้ตัวและต้องการให้เธอเป็นภรรยา
4. วิวาห์มหาเศรษฐีจอมสัดเดือน	ตุ๊ก	แก้วกัลยา	ตุ๊กตั้งใจจับแก้วกัลยาเป็นนางบำเรอ เพื่อแก้แค้นคนที่คิดว่าผู้หญิงที่เขาหมายปองไปครอง	ตุ๊กรู้ความจริงและตกหลุมรักแก้วกัลยาทั้งคู่ปรับความเข้าใจกัน
5. ยั้วรักอสูรร้าย	อัลวาเรซ รัมสูร บาลซิโอ	แก้วเจ้าจอม	อัลวาเรซที่กำลังจะถูกจับแต่งงาน ได้จุดแก้วเจ้าจอมว่าที่เจ้าสาวกลับประเทศเพื่อประชดคุณยาย	แก้วเจ้าจอมตั้งท้อง จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ดีขึ้น
6. รักสะท้านทรวงเพลย์บอย	เลโอ แมคโคมาส	เมขลา	เลโอชมชื่นเมขลา และทอดทิ้งเธอพร้อมกับลูกในท้อง	เลโอพบกับเมขลาและลูก โดยบังเอิญ ทั้งคู่ตกหลุมรักกัน
7. ลิขสิทธิ์รักมาเฟีย	อันเดรโอ เปซาโอลา	เพชรพราว	อันเดรโอใช้วางแผนบีบบังคับให้เพชรพราวตกลงเป็นของเล่นบนเตียง	สถานภาพของเพชรพราวเปลี่ยนเป็นคนรักของอันเดรโอเมื่อทั้งคู่ตกหลุมรักกัน
8. สามิพันล้าน	คาลวิน เมอร์แกน	ทิพย์มณฑา	คาลวินสวมรอยเป็นเกย์เพื่อให้ทิพย์มณฑาตกลงแต่งงานด้วยค่าจ้าง 5 ล้านบาท	คาลวินเฉลยว่าตัวเองเป็นผู้ชายทั้งคู่ตกหลุมรักกัน
9. ร้อนรักเหยี่ยวทะเลทราย	อับราฮิม มูริด อันฟาตาส	น้ำค้าง	ความสวยของน้ำค้างจึงทำให้อับราฮิมวางแผนจะครอบครองเธอ	อับราฮิมชมชื่นน้ำค้างด้วยความผูกพันทำให้ทั้งคู่ตกหลุมรักกัน
10. มาเฟียพันเล่ห์	ลูคัส ชาร์ลเวลตัน	อมิตตา	ลูคัสมีเพศสัมพันธ์กับอมิตตาด้วยความเข้าใจผิด	ลูคัสตกหลุมรักอมิตตาและขอเธอแต่งงาน

2. การสร้างตัวละครแบบอุดมคติ

การศึกษาพบว่า การสร้างตัวละครชายและหญิงให้มีลักษณะอุดมคติ ด้านรูปลักษณะเป็นลักษณะเด่นที่ปรากฏร่วมกันในวรรณกรรมกลุ่มนี้ เอ็มอร์ ชิตะโสภณ (2529) แสดงความเห็นไว้ว่า การสร้างคุณสมบัติดังกล่าวเป็นไปตามขนบนิยมความงามของตะวันตกซึ่งไทยรับมา และปรับใช้ให้เข้ากับค่านิยมของคนในสังคมกล่าวคือ ตามความเชื่อของยุโรปโบราณ “ความงามของศิลปะเกิดจากความสงบเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีสัดส่วน” (เรื่องเดียวกัน, 2529) ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับคติความงามของไทย วรรณกรรมประเภทพาฝันและวิจิตรกามา จึงให้ความสำคัญกับความงามของตัวละครเป็นหลัก น่าสนใจว่าวรรณกรรมประเภทนี้ ยังคงแสดง “ร่องรอย” ทางความคิดแบบจารีต ดังกล่าวไว้อย่างเด่นชัด ต่างไปจากวรรณกรรมร่วมสมัยที่ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นซึ่งแสดงให้เห็นกระแสเอเชียนิยมโดยเฉพาะรูปลักษณะของผู้ชายเกาหลีและญี่ปุ่น เมื่อพิจารณาการคงลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงในวรรณกรรมกลุ่มนี้ พบว่า อุดมคติความงามเป็นส่วนเสริมสำคัญที่ทำให้คตินิยมแบบจารีตกำกับบทบาทความสัมพันธ์ตัวละคร โดยเฉพาะเรื่องชายชาติตรีที่มีพละกำลังและหญิงสาวสวยและบอบบาง ที่พยายามรักษาคุณลักษณะของกุลสตรี ส่วนเสริมสำคัญที่เป็นหัวใจของเรื่องดังกล่าว นำเสนอผ่านกระบวนการผสมผสานเชิงสร้างสรรค์ (ปิ่นแก้ว, 2554) โดยนำความต่างที่ตรงข้ามกันด้านเชื้อชาติ สถานภาพ และอุปนิสัยมาเพิ่มสให้กับตัวบท จากตารางจะเห็นว่า พระเอกล้วนแล้วแต่เป็นชาวยุโรป ตะวันออกกลาง หรืออเมริกาใต้ ด้วยรูปลักษณะที่สูงใหญ่ ลักษณะหน้าตา โครงหน้าที่คมชัด แตกต่างจากชาวเอเชีย ในขณะที่นางเอกยังคงยึดรูปลักษณะความงามตามแบบฉบับของหญิงสาวชาวไทย ดังนี้

ตารางที่ 2 ลักษณะตัวละคร

ชื่อเรื่อง	พระเอก	นางเอก	บุคลิก	ลักษณะนิสัย
1. เกมล่าวิฆาตกรรม	พระเอก	โรเรนโซ่ ลาซิโอ การ์เซีย	บุรุษหนุ่มเนื้อหอมทรงเสน่ห์	เชื่อมั่นในตัวเอง
	นางเอก	ทรรคิการ์	ใบหน้าที่สวยงามน่ารักเหมือนตุ๊กตา	ยึดมั่นในศักดิ์ศรี
2. สามพันล้าน	พระเอก	คาลวิน เมอร์แกน	คาสโนว่าตัวพ่อ	เอาแต่ใจ
	นางเอก	ทิพย์มณฑา	กตัญญู อ่อนน้อมถ่อมตน	รักความถูกต้อง
3. ลิขสิทธิ์รักมาเฟีย	พระเอก	อันเดรโอ เปซาโอลา	หนุ่มหล่อผู้ทรงอิทธิพล	เอาแต่ใจ
	นางเอก	เพชรพราว	สาวไทยหน้าหวาน	ยึดมั่นในศักดิ์ศรี
4. รักสะท้อนทรงเพลิงบอย	พระเอก	เลโอ แมคโคมาส	เพลย์บอยตัวร้าย	เอาแต่ใจ
	นางเอก	เมขลา	สาวไทย ใส่มินิ	ขยัน อดทน
5. มาเฟียพันเล่ห์	พระเอก	ลูคัส ชาร์ลเวลตัน	หนุ่มหล่อนักธุรกิจ	เอาแต่ใจ
	นางเอก	อมิตดา	สาวสวยชาวไทย	ยึดมั่นในศักดิ์ศรี
6. วิฆาตกรรมเสฐริ์จอมสลัดเลื่อน	พระเอก	ตุ๊ก	หนุ่มหล่อ	เอาแต่ใจ
	นางเอก	แก้วกัลยา	สาวสวยสดใส	กตัญญู
7. ร้อนรักเหยี่ยวทะเลทราย	พระเอก	อับราฮัม มูรัค อันฟาตาส	ชายชาติทหาร	เอาแต่ใจ
	นางเอก	น้ำค้าง	สาวสวยร่างบาง	ยึดมั่นในศักดิ์ศรี
8. เลื่อนรักจอมมาร	พระเอก	แม็กซิมัส คาร์โน	หนุ่มหล่อผู้แสนเย่อหยิ่ง	เอาแต่ใจ
	นางเอก	รัตเกล้า	สาวสวย	ยึดมั่นในศักดิ์ศรี
9. ขั้วรักสุรารัศ	พระเอก	อัลวาเรซ รัมสูร บา ลิชโอ	มหาเศรษฐีหนุ่มหล่อ	เอาแต่ใจ
	นางเอก	แก้วเจ้าจอม	หญิงสาวสวยหวานราวตุ๊กตา	อ่อนหวาน
10. เมียเก็บจอมอหังการ	พระเอก	ตาม อันธวา แอนเดอ ลัน	หนุ่มหล่อที่มีฐานะร่ำรวย	เอาแต่ใจ
	นางเอก	แก้มหอม อีรวโรธร	เด็กสาวแสนสวย	อ่อนหวาน

3. การตั้งชื่อเรื่องและชื่อตัวละคร

นอกเหนือจากการบรรยายจากสถานการณ์แล้ว การตั้งชื่อเรื่องและตัวละครเป็นสิ่งที่นักประพันธ์นำเสนออย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ชื่อเรื่องมุ่งแสดงลักษณะของตัวละครเอกฝ่ายชายในฐานะผู้กระทำ มีพฤติกรรมก้าวร้าว ละเมิดศีลธรรม มีอิทธิพลและร่ำรวย สะท้อนค่านิยมสมัยใหม่ที่เน้นความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เช่น เกมล่าจอมมาร เกือนรักจอมมาร เมียเก็บจอมอหังการ วิวาทมหาเศรษฐีจอมเกือน ยั่วรักก่อสุรร้าย รักสะท้านทรวงเพลย์บอย ลิขสิทธิ์รักมาเฟีย สามพันล้าน เป็นต้น การตั้งชื่อตัวละครเอกฝ่ายหญิงและฝ่ายชายแสดงให้เห็นการสื่อสารเรื่อง ค่านิยมแบบจารีต ที่สะท้อนอุดมคติเรื่องรูปลักษณ์และคุณสมบัติของผู้หญิงได้อย่างเด่นชัด ได้แก่ การตั้งชื่อที่สื่อถึงความงาม โดยมีเครื่องประดับเป็นสื่อเปรียบเทียบ (รัตเกล้า, เพชรพราว) ชื่อที่สื่อถึงดอกไม้หอม (แก้วเจ้าจอม, ทิพย์มณฑา) ชื่อที่สื่อถึงลักษณะความงาม ความเป็นกุลสตรี และผู้มีคุณธรรมตามตัวนางในวรรณคดีไทย (อมิตตา, (ปรียา) ทรรติการ์, เมขลา) ต่างไปจากชื่อตัวละครเอกฝ่ายชายที่สื่อถึงความยิ่งใหญ่ พละกำลัง เช่น แมกซ์มิส รามสูร เป็นต้น

4. การเร้าจินตนาการ

การเร้าจินตนาการเป็นกลวิธีสร้างสรรค์ที่เป็นพื้นฐานเพื่อสื่อสารเนื้อหาของวรรณกรรมแนวพาฝัน หรือ “โรแมนติก” และวิจิตรกามา ผ่านโครงเรื่อง การสร้างตัวละครและภาษาในตัวบทวรรณกรรม การศึกษาพบว่า วรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่กลุ่มนี้ได้ดำเนินเรื่องตามขนบของวรรณกรรมแนวพาฝันดังอธิบายแล้วในประเด็นที่ผ่านมา นอกจากนี้โครงเรื่องที่ปรากฏซ้ำกันทั้ง 10 เรื่อง การแทรกฉากเซกซ์วาส (Erotic Scene) ที่หลายตอนแสดงให้เห็นพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Harassment) การสร้างตัวละครตามมุมมองแบบปิตาธิปไตย และการใช้ภาษาตั้งชื่อแล้ว การบรรยายและพรรณานาความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครก็มีส่วนเร้าจินตนาการผู้อ่านเช่นกัน การศึกษาพบว่า นักประพันธ์นำเสนอภาพแทนผู้หญิงตามมุมมองที่ได้รับอิทธิพลของสังคมแบบปิตาธิปไตย ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของผู้หญิงตามที่สังคมกำหนดไว้คู่กับผู้ชาย ได้แก่ การเป็นภรรยาและมารดา สังคมจึงเข้ามามีส่วนในการกำหนด เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กล่าวคือ ผู้หญิงที่ดีควรกิริยามารยาท เป็นกุลสตรี พร้อมที่จะเป็นภรรยาและมารดาที่ดี

ค่านิยมเหล่านี้ได้รับการปลูกฝังในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง ยกตัวอย่างภาพสะท้อนในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่น ลิลิตพระลอ พระนางลักษณวดี สวมบทบาทภรรยาผู้ปรนนิบัติรับใช้สามี ส่วนพระนางบุญเหลือทำหน้าที่แม่ผู้มอบความรักและความห่วงใยแก่ลูกชาย (เสนาะ, 2548) นักสตรีนิยมสายเสรีนิยม ที่ยึดหลักความคิดของ ซีม่อน เดอ โบวัวร์ (Simone de Beauvoir) กล่าวว่า บทบาทเหล่านี้เป็นสิ่งที่คอยผูกมัดผู้หญิงให้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชายในระบบสังคมแบบปิตาธิปไตย นอกจากบทบาทมารดาและภรรยาแล้ว ผู้หญิงยังถูกนำเสนอในภาพแทนของวัตถุทางเพศเพื่อตอบสนองความใคร่ของเพศชาย นักประพันธ์เลือกใช้คำที่สื่อว่าผู้หญิงเป็นดัง “ดอกไม้” และ “ขนมหวาน” สำหรับผู้ชาย ดังปรากฏในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ ดังนี้

เรื่อง ร้อนรักเหี้ยมทะเลทราย อับราฮัมใช้กำยานกระตุ้นอารมณ์ของน้ำค้างเพื่อให้เธอสมยอม (พรรณนารา, 2560) ดังบทสนทนาต่อไปนี้

“เท่าไรค่าความสาวของเธอเนะ ฉันจะจ่ายให้ เพราะฉันคงจะได้ชิมอีกหลายคืนจนกว่าจะอึ้ม ว่ามาจะเอาเท่าไร”

“ฉันไม่ต้องการปล่อย!” น้ำค้างเงยหน้ามองเขาอย่างปวดร้าว ตีราคาความสาวของเธอเป็นเงินคิดจะเอามันมาฟาดเธออย่างนั้นหรือ

“แต่ฉันอยากให้ ความสาวของเธอมันหอมหวาน ฉันซัดติดใจ ว่ามาจะเอาเท่าไรคนสวย”

เรื่อง วิวาทมหาเศรษฐีจุ่มสลัดเถื่อน ดูกจับแก้วกัลยาเป็นนางบำเรอใช้กำลังข่มเหงเธอสารพัดเพื่อแก้แค้นและรองรับอารมณ์ความต้องการของเขา

(แก้วขาลา, 2559)

“ดูก็ อย่าทำเหมือนฉันเป็นโสเภณีแบบนี้...”

“ทำไมจะไม่ได้ละ ในเมื่อต่อไปเธอจะเป็น !”

ดูก็เอ่ยพร้อมบีบเคล้นปทุมอันข้างหนึ่งของแก้วกัลยา ส่วนอีกข้างที่เหลือนั้นก็ก้มลงดูดตุ่นแรงๆ สะโพกแกร่งขับเคลื่อนโหมกระหน่ำรุกรานดอกไม้งามอย่างบ้าคลั่งโดยที่อีกฝ่ายไม่แม้แต่จะเคลื่อนไหวสะโพกงามตอบสนองเขาเหมือนทุกครั้งเลย

ซึ่งตึกก็สนใจมากที่ห่อหนังได้รับรู้ถึงการเหยียดหยามในครั้งนี้ และพอเขาเสร็จสมภารมณีย์
หมายแล้วก็ผละออกห่าง โดยไม่สนใจคนตัวเล็กที่มีสภาพจุดดอกไม้เผา

เรื่อง รักสะท้านทรวงเพลย์บอย เลโอซ่มขึ้นเมฆลาอย่างไม่มีติ เมื่อรู้ว่าเธอเป็น
สาวบริบทจึงเกิดความรู้สึกผิด แต่ด้วยนิสัยที่ไม่เคยมอบความรักให้ใครและสถานะแก่
ผู้หญิงคนในนอกจากฐานะนางบำเรอเขาจึงเลือกใช้เงินตัดปัญหา

(ศุภมาสย์, 2559)

“กรุณาอย่าทิ้งหนูนะคะ หนูกลัว... คุณต้องสัญญาว่าจะมารับผิดชอบ
ชีวิตหนู...”

“อืม...” เลโอรับปากอย่างไม่เต็มเสียง...ผู้หญิงที่ไม่มีอะไรคู่ควรกับเขาเลย
สักอย่างกำลังบอกให้เธอกลับมาหาเขาอย่างนั้นหรือ ให้ตายเถอะ! เขาควรทำอะไรดี
ควรตัดสินใจพูดเรื่องเงินชดเชยที่อาจจะมาพอสำหรับการเลี้ยงดูไปอีกหลายปีเลยดีไหม

เมื่อพิจารณาบทบาทตัวละครเอกฝ่ายหญิง พบว่า ลักษณะผู้หญิงที่เป็น
กุลสตรีและมีคุณธรรม ถูกสร้างเพื่อเสริมให้สถานภาพการเป็นผู้ถูกระงับหรือถูกกระทำ
“สมเหตุสมผล” ตามโครงเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น เรื่อง ยั่วรักอสูรร้าย แก้วเจ้าจอมยอม
เสียสละตัวเองเป็นนางบำเรอเพื่อแลกกับเงินช่วยครอบครัว ดังคำบรรยายตอนหนึ่งว่า
“บิตารับภาระดูแลธุรกิจทั้งหมดของครอบครัว มารดาคอยสนับสนุนอยู่ด้านหลัง โดยที่เธอ
กำลังทำหน้าที่ลูกที่ดี เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกอบกู้ธุรกิจของครอบครัวให้ยังดำเนินอยู่”
(อัยย์ญาติ, 2559) หรือเรื่องเมียเก็บจอมอหังการ แก้มหอมยอมเสียสละตัวเอง
เพื่อทดแทนหนี้ 30 ล้านบาท เป็นเวลา 2 ปีตั้งความว่า “เสียงแหลม ๆ ของมารดาที่บรรยาย
สรรพคุณของแก้มหอม และบิดาที่ยืนควบคุมเข้าชั้นข่มขู่บุตรสาวให้อยู่ในความสงบ
ทั้งที่เจ้าตัวก็ยืนเรียบร้อยกัมหนางุด ดวงตาแดงช้ำเพราะผ่านการร้องไห้มาอย่างหนัก”
(กัณฑ์นิษฐ์, 2559) ในด้านการรักษานวลสงวนตัว การรักในศักดิ์ศรีของตน ถือเป็น
คุณสมบัติหลักของตัวละครนางเอกทุกเรื่องในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่
ถึงแม้จะถูกกระทำโดยไม่เต็มใจ แต่ก็ไม่ยอมให้ถูกย่ำยีศักดิ์ศรี เช่น เรื่อง มาเฟียพันเล่ห์
อมิตดาถูกมอมเหล้าด้วยความมึนเมาจึงเข้าห้องผิด ลุคส์คิดว่าเป็นคู่ขาที่ได้ว่าจ้างไว้
จึงมีเพศสัมพันธ์กับเธอและถ้าหากเธอสามารถทำให้เขามีความสุข ลุคส์จะให้เธอเป็นคู่คง

มากกว่า 2 เดือน ดังกล่าวว่า “ฟังฉันให้ชัด ๆ ฉันไม่ใช่ผู้หญิงอย่างที่คุณเข้าใจ ฉันมี
ศักดิ์ศรีพอที่จะทำงานหาเงินเอง ไม่ต้องมาพึ่งทางลัดแบบนี้ ส่วนที่ฉันเสียไปฉันถือว่า
ทำทาน! ต่อจากนี้เราคงหมดเวรหมดกรรมกันสักที แล้วไอ้คู่ดวงของคุณไปหาใหม่
ข้างหน้าโน้น แต่ไม่ใช่ฉัน”

(นឹ้มแก้ว, 2560)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครดังกล่าวสอดคล้องกับคำอธิบายเรื่อง ความสัมพันธ์
ระหว่างสังคมและวรรณกรรมตามมุมมองของนักสตรีนิยม กล่าวคือ ในสังคมไทยยกย่อง
บุรุษเหนือกว่าสตรี ตั้งแต่การเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นเพศที่สามารถเรียนหนังสือ
และสามารถสืบทอดพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าได้ สังคมไทยค่อนข้างเคร่งครัด
ความประพฤติของผู้หญิง ผู้หญิงถูกกำหนดให้ควรรักษาวงศ์วานตัวสงบเสถียรเรียบร้อย
ระงับกิริยาทำทาง ไม่สามารถประพฤติตนได้ตามใจชอบ แสดงให้เห็นว่าฐานะของผู้หญิงนั้น
มีสถานภาพที่ต่ำกว่าผู้ชาย ความประพฤติของเพศหญิงนอกจากถูกกำหนดโดยสังคมแล้ว
ยังมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมไทย โดยเรียกสิ่งที่ยังประพฤติเหล่านี้นว่า “จารีตทาง
วรรณกรรม” ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดภาพแทนการนำเสนอเพศหญิง เช่น เรื่องการสอน
เรื่องรักษาวงศ์วานตัวในสุภาษิตสอนหญิง (เอมอร, 2539) คำสอนเหล่านี้ล้วนแล้วถูกแต่งโดย
ผู้ชายทั้งสิ้น ไม่ใช่แค่เพียงแต่ในวรรณคดีเท่านั้น วรรณกรรมร่วมสมัยก็ยังคงปรากฏจารีต
ทางวรรณกรรมในการนำเสนอภาพแทนของผู้หญิง เช่น นวนิยายเรื่อง ผู้ดี ประพันธ์
โดย ดอกไม้สด ผู้เขียนนำเสนอภาพแทนตัวละครให้เป็นผู้หญิงที่พร้อมทั้งหน้าตาและ
สติปัญญา เหนืออื่นใดความเพียบพร้อมนี้ควบคู่กับการวางตัว ไม่ว่าตนเองจะฐานะสูงศักดิ์
หรือไร้ฐานะก็ตาม ที่สำคัญที่สุด คือ การกตัญญูต่อบิดามารดา

การนำเสนอภาพของผู้หญิงนอกเหนือจากสถานภาพความเป็นมารดาและ
ภรรยาที่สังคมกำหนดนั้นยังรวมถึงฐานะวัตถุทางเพศที่นักเขียนเพศหญิงสร้างให้กับ
ตัวละครนางเอก โดยที่กว่าฝ่ายหญิงจะได้เป็นภรรยา หรือ ผู้ให้กำเนิดได้นั้น ต้องผ่านการ
เป็นที่รองรับอารมณ์ทางเพศให้กับผู้ชาย เมื่อเกิดความรักจึงได้รับการเลื่อนฐานะการ
เป็นภรรยา ตามด้วยฐานะผู้ให้กำเนิด จากนั้น ลักษณะการแสดงออกของผู้ชายที่มีต่อ
ผู้หญิงจึงเปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการแสดงออกทางกามารมณ์ คำพูด และการปฏิบัติตัว
อื่นๆ

ภาพแทนของผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ จำนวน 10 เล่ม ทั้งหมดเขียนโดยนักประพันธ์หญิงที่ได้รับอิทธิพลจากสังคมแบบปิตาธิปไตย ส่งผลให้การสร้างตัวละครหญิง มีสถานภาพสำคัญคือ วัตถุทางเพศ มารดา และภรรยาตามปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จากข้อได้เปรียบเทียบของฝ่ายชาย และข้อด้อยของฝ่ายหญิง ในอีกทางหนึ่งนั้น การนำเสนอภาพแทนผู้หญิงก็เป็นการกำหนดภาพแทนผู้ชายคู่ขนานกันไป กล่าวคือ ผู้ชายเป็นเพศที่ขับเคลื่อนความสัมพันธ์ด้วยกามารมณ์อันเป็นธรรมชาติของตน แต่เพศหญิงนั้นเป็นเพศที่ให้ความสำคัญในเรื่องความรัก เห็นได้จากตัวละครพระเอกที่ใช้แผนหลอกล่อหรือการหาวิธีต่าง ๆ ไม่ว่าด้วยวิธีการใดก็ตามจนนำไปสู่การคุกคามทางเพศ ให้นางเอกมาติดกับเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของตนเอง ประเด็นดังกล่าว อาจกล่าวเสริมด้วยมุมมองของ แอนโทนี กิดเด็นส์ (Anthony Giddens) นักสังคมวิทยา ที่อธิบายว่า ถึงแม้ว่าผู้ชายจะมีความรู้สึกตกหลุมรักเช่นเดียวกับผู้หญิง และได้รับอิทธิพลจากอุดมคติของความรักโรแมนติกไม่น้อยไปกว่าผู้หญิง แต่ในทางปฏิบัตินั้น แตกต่างกัน โดยสิ้นเชิง สำหรับผู้ชายโดยส่วนใหญ่ นั้นมองว่าความรัก คือการเข้าถึงและทำให้ได้มา เพื่อหญิงที่ตนเองรัก แม้ว่ารักโรแมนติกจะเป็นสิ่งที่สร้างฐานะให้ผู้หญิงในลักษณะที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริงก็ตาม การสร้างงานวรรณกรรมรักโรแมนติกไม่ได้เกิดจากความคิดที่ไม่ได้ผ่านการกลั่นกรอง แต่เป็นการสร้างสรรค์ผ่านจินตนาการให้ผู้อ่านได้เปิดมุมมองความคิด สำหรับอุดมคติรักโรแมนติกของผู้หญิงนั้นคือ การรักเดียวใจเดียว ไม่มีเปลี่ยนแปลง ในขณะที่ผู้ชายสามารถแยกแยะความรักและความพิศวาสออกจากกัน รูปแบบวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ มีจุดเด่น คือ การนำเสนอเรื่องราวความรัก ผสมผสานกับฉากความปรารถนาทางกามารมณ์โดยการสร้างปมความขัดแย้ง เป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกและนางเอก ซึ่งปมความขัดแย้งส่งผลให้ผู้หญิงตกเป็นฝ่ายถูกกระทำและเสียเปรียบต่อผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นการถูกข่มขืน การตกอยู่ในฐานะนางบำเรอ ซึ่งเพศชายมีอำนาจในการกำหนดความเป็นไปของผู้หญิง เมื่อปมความขัดแย้งคลี่คลาย ฐานะของผู้หญิงได้ถูกยกระดับพร้อมกับการปฏิบัติที่ดีในฐานะภรรยา นอกเหนือจากสถานภาพและการปฏิบัติตัวของตัวละครเอกฝ่ายชายและฝ่ายหญิงตามกรอบสังคมแบบปิตาธิปไตยดังกล่าวแล้วนั้น คุณค่าของความเป็นหญิงตามขนบแบบจารีต และมูลค่าของเงิน ที่กำหนดชีวิตของผู้หญิงตามแบบสังคมสมัยใหม่ เป็นประเด็นที่นักประพันธ์นำเสนอ

ควบคู่กันไปกับการเน้นย้ำถึงแรงขับเคลื่อนทางอารมณ์ตาม “ธรรมชาติ” ว่า มีพลังอำนาจควบคุมชะตาชีวิตของตัวละคร ได้มากกว่ากรอบจารีตและศีลธรรมที่สังคมกำหนด

วรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่จึงแสดงให้เห็น กระบวนการประกอบสร้าง (Construct) ภาพแทนความเป็นผู้หญิง ตามจารีตนิยมที่สังคมกำหนดเพื่อเอื้อให้ผู้ชายเป็นฝ่ายกำหนดคุณค่าของผู้หญิง การประกอบสร้างภาพแทนดังกล่าวเป็นสิ่งที่ “ยอมรับได้” ในกลุ่มผู้อ่านหญิงวัยรุ่นตอนปลายเพราะแนวเรื่องประเภทนี้ตอบสนองการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงในมิติการอารมณ์ และตอบสนองอารมณ์ “รักโรแมนติก” หรือ “รักแบบพาฝัน” ในช่วงวัยดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ผู้สนใจสามารถศึกษาประเด็นเกี่ยวกับ การสื่อสารเรื่องความรักและอารมณ์ผ่านตัวบทวรรณกรรมร่วมสมัยของไทยกลุ่มอื่นๆ เช่น วรรณกรรมแนวชายรักชาย วรรณกรรมแนวหญิงรักหญิง ที่ได้รับความนิยมในผู้อ่านกลุ่มต่างๆ ทั้งนี้อาจทำผลสำรวจและสัมภาษณ์ผู้ผลิต นักประพันธ์ และกลุ่มผู้อ่านประกอบด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กัณฑ์กนิษฐ. (2559). เมียเก็บจอมอหังการ. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.
กานต์มณี. (2559). เกมล่าวิหังหวม. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.
แก้วชวลา. (2559). วิหังหมาเศรษฐีจอมสลัดเถื่อน. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.
ชมภูษ ฉัตรนารถน์. (2533). การศึกษาบทพรรณนาโวหารในนิยายพาฝัน. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ญาสุนิษฐ์. (2559). ลิขสิทธิ์รักมาเฟีย. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.
นพพร ประชากุล. (2552). “ภาพแทนของชายกับความคาดหวังของหญิง” ในยกอักษรย้อนความคิด เล่ม 1. กรุงเทพฯ.
นัฐฐา เกตุประทุม. (2547). ศึกษาปัญหาสิทธิสตรีในนวนิยายที่ได้รับรางวัลดีเด่นจากคณะกรรมการพัฒนา หนังสือแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

นันทิ์แก้ว. (2560). มาเฟียพันธุ์เล่ห์. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. (2554). รักโรแมนติกในมุมมองสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.

วารสารทางวิชาการสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 23(1).

เปรมกมล นาคขาว. (2547). นวนิยายอีโรติก : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พรรณนารา. (2560). ร้อนรักเหยี่ยวทะเลทราย. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.

พรสวรรค์ สุวรรณธาดา. (2552). นักเขียนนวนิยายสตรีกับการนำเสนอโน้ตสันสตรี
นิยมในนวนิยายร่วมสมัย. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

พิรารวรรณ สังข์จันทร์. (2550). ศึกษาศิลปะการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างตัวละคร
ในเรื่องสั้นอีโรติกของสุนิดา ชันตยาภรณ์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เพชรศิริ โยคะสิงห์. (2543). แนวคิดสตรีนิยมในเรื่องสั้นของนักเขียนหญิงร่วมสมัย
(พ.ศ. 2533-2540). ศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศุภมาลย์. (2559). รักสะท้อนทรวงเพลย์บอย. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.

ศุภร จารุจรน. (2541). ลักษณะแบบฉบับของตัวละครในนวนิยายพาฝันระหว่าง
ปีพุทธศักราช 2480-2516. การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สิทธิพร สนิทชน. (2557). นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย. วิทยานิพนธ์
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สิทธา พินิจภูวดล. (ม.ป.ป.). ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

สิระสา. (2559). สามพันล้าน. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.

สุนิตย์. (2559). เดือนรักจอมมาร. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.

สุพัชรินทร์ นาคคงคำ. (2556). ภาพแทนสตรีไทยในนวนิยายอีโรติกของนักเขียน
ชายไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสนาะ เจริญพร. (2548). ผู้หญิงกับสังคมในวรรณกรรมไทยยุคฟองสบู่. กรุงเทพฯ
: มติชน.

อัยย์ญาติ. (2559). *ชั่วรักก่อสุรร้าย*. กรุงเทพฯ : ไลต์ ออฟ เลิฟ.

อิรวดี ไตลังคะ. (2543). *ศาสตร์ศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
: กรุงเทพฯ.

เอมอร ชิตตะโสภณ. (2539). *จารีตนิยมทางวรรณกรรมไทย : การศึกษาวิเคราะห์*.
กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ แกรมมี่.